

ØSTEUIOPÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr. 40 til Rumænien 19-26 april 2008

Cluj – Podu Ilosiei – Iasi – Voinesti – Lungani

Sættevognen, som var fra Holstebro nødhjælp og med Niels Halkjær som chauffør, blev

læsset fra vores lager i Rødekro torsdag 17 april fra kl.

9 til ca. 18. Alt planlagt kom med undtagen 12 stabelstole som vi har skyldt Josef fra august 2007 i stedet for kom der 40 ekstra sække tøj med. Følgebilens min passat startede fra Kegnæs lørdag morgen 19 april kl. 4.15. Følgebilens deltager har selv betalt turen. Lastbil transporten kostede 25.000 kr. og er betalt af ØB's kassebeholdning.

Deltager var Egon Biel Guderup, Egon Westergaard Haderslev, Bjarne Boddum Sdr. Vilstrup og Arne Lorenzen Kegnæs. Turen gik over Berlin – Dresden – Tjekkiet – Slovakiet- Ungarn, trafikken var lille så Motellet i Abonoy blev nået ca. 20.30.

Søndag morgen efter morgenmad fortsatte vi ved 8 tiden mod den Rumænske grænse som

let blev passeret ved 11.15 tiden Rumænsk tid. Den Rumænske grænse var første sted

vi skulle bruge pas, alle de andre paskontroller er nu nedlagt. Vi kørte i dejligt forårsvejr igennem bjergene til Cluj og hen til Eva og hendes nye lejlighed. Her kom Josef og vi fik hurtigt ordnet donationspapirerne. Eva inviterede os med ud i landsbyen Jucu som ligger ca. 20 km uden for Cluj. Her er der en handicappet mand, med meget korte ben, som hedder Costache Ionut, han er formand for organisationen "Caminul Nostru" som har fået et stort hus og her vil han indrette et hjem for 15 unge forældreløse handicappede mænd fra 18 -30 år. Han vil forsøge at oplære dem så

de kan klare sig selv efter 2

-3 års ophold. På loftet vil han indrette 5 rum til 3 beboere. Han kan få

indstalleret varme i stuetagen for ca. 25.000 kr. Der skal nyt tag på og isoleres.

De vil selv udføre arbejdet. Han mener han kan søge penge til materialer. I huset er der 5 træ senge uden madrasser (spec. mål), nogle dårlige stole, 1 bord, nogle skabe og lidt køkken. Det vi kan hjælpe med er nogle møbler, køkkenting, senge og madrasser. De lavede bål og grillede Eva's mad som hun købte på vej ud til landsbyen, rigtig hyggeligt. Vi sov i Vasiles hus, "en oplevelse for sig" men det er gratis.

Mandag morgen mødtes vi med Niels ved bygrænsen og fortsatte til Hospitalet hvor Josef og Eva er laboranter. Hospitalets personale kom og modtog de 14 hospitalssenge og madrasser, 8 skoleborde (til at spise ved), 76 stole og 15 kasser porcelæn som vi havde til dem. Filianthrop som Josef og Evas organisation hedder, fik 55 kasser tøj, 3 kørestole,

25 kasser sygepleje artikler, 1 printer, 1 mikroovn og 1 sæk fodbolde.

Josef havde traileren med som blev fyldt med tøj. Direktøren var som sædvanlig glad for donationen og bød på kaffe. Nogle af stolene var stole som ikke er gode nok til skolerne, jeg spurgte igen om de kunne bruge dem, det kunne de. Ved 11 tiden forlod vi Cluj og startede på den 400 km lange tur til Iasi, vejret var dejligt så vi kunne nyde turen. Vi kørte over Reghin, her besøgte vi violin fabrikken og Bjarne købte "

reserverede" vi fortsatte over Gheorgheni forbi Lacu Rosu, det er en sø som stammer fra et jordskred i 1838 i 1000m højde, her stikker stadigt træstammer eller toppe op af vandet. Vi fortsatte igennem den flotte og særprægede Bicaz dal med lodrette klippevæge som rejser sig 300 – 400 m op, det smalleste sted er der kun 6m bredt. Jeg nyder denne tur hver gang selvom jeg måske har kørt der 50 gange. Iasi blev

nået først på aftenen, vi indlogerede os på Hotel Continental og gik op og spiste i restauranten i kælderens (Bolta rese).

Tirsdag morgen spiste vi morgenmad på Hotellet ved 7 tiden, derefter kørte vi ca.26 km mod Tirgu Frumos til Landbrugsskolen "Haralamb Vasiliu" i byen Podu Iloaiei. Denne skole fik også møbler på sidste transport. Niels var ankommet og holdt på modsatte side af vejen. Nogle af bygningerne var ved at blive renoveret. Vi henvendte os på direktørens kontor, her traf vi, jeg formoder visedirektøren, en dame som vi også mødte sidste gang. Hun skaffede hurtigt en Engelsklærer George Popa, mens vi drak kaffe, blev der spurgt hvad hans løn var, han svarede i nærheden af 250 euro. Vi fik forklaret at de gerne ville modtage møblerne samme sted som sidst. Bjarne hentede Niels og straks kom der mange hjælpere. De fik 63 skoleborde, 92 stole, 3 kateter, 5 tavler 1 kasse fodbolde, 4 kasser porcelæn, 1 landkort og 28 kasser tøj.

Lige som sidst blev forhallen næsten fyldt op. Igen måtte vi have kaffe, donationspapirerne blev underskrevet og nu kom direktøren som undskyldte hans sene

fremmøde. Vi spurgte om vi kunne få lov til at se skolen, ikke nu men måske i morgen. Vi aftalte onsdag kl. 8.30. Vi fik fortalt at begge direktører havde i ugen før været i Danmark hvor de havde besøgt Boris landbrugsskole som de samarbejder med. Jeg spurgte! Hvor mange elever har i i Danmark nu? Ca.20 var svaret. Vi fortsatte mod lasi, ca.

13 km før ligger skolen i Letcani på højre side. Skolen har 415 elever fra 1 – 8 kl. Fru direktør Mihaela Chira mente at vi kunne læsse af bag skolen, jeg foreslog Niels at vi i fællesskab vurderede om det var muligt. Vi besluttede at vi nok hellere måtte skynde os at få læsset af foran trods den stærke trafik. Her kom der også mange glade børn og bar møblerne ind i den nyrenoverede møde og festsal. Der var ikke plads nok så en del borde stod uden for. De fik 88 skoleborde, 118 stole, 2 kateter, 7 tavler, 1 kasse fodbolde og 36 kasser tøj. Fru direktør var ovenud glad, hun sagde det er jo nye borde, jeg forklarede at de er 25 år gamle, det havde hun lidt svært ved at forstå. Her blev vi også budt på kaffe og donationspapirerne blev glædeligt skrevet under. Jeg spurgte om jeg måtte komme med flere møbler? Selvfølgelig det er en stor gave.

Er du klar til næste transport 3. juni? Ja det passer fint. Jeg spurgte om hun havde børnehaven også. Det havde hun lidt længere henne af vejen.

Vi aftalte at besøge børnehaven onsdag formiddag også. Næste stop var Marternus, Mor og barn hjemmet i lasi. Straks kom hjemmets leder mig i møde og dørene blev åbnet, nogle af pigerne kom og hjalp med at bære ind. Til dem havde vi 22 diverse møbler og 3 baby lifte samt 32 kasser tøj heraf 10 kasser nyt, tøjet stod ikke på listen, da de ikke må modtage og heller ikke tør modtage tøj fra os, kedeligt men desværre sandt. Aflæsningen var færdig kl. 12.45, igen var der kaffe m.m. på 2.sal, donationspapirerne blev glædeligt underskrevet, lederen spurgte til tøjet og jeg forklarede at det var udenfor listen og frit, glad var hun. De vil gerne have det men tør ikke have det i huset. De har længe lovet Bjarne nogle billeder som de har taget ude i de små hjem (det er forbudt at fotografere på mor og barn hjemmet og det gør personalet heller ikke). Desværre havde Marionela fri og billederne var i computeren, de ville overføre dem til en cd og vi måtte hente den onsdag. Jeg spurgte om de stadig ville modtage møbler m.m. og om jeg måtte komme igen Ca. 3. juni. De ville gerne have flere møbler og jeg var velkommen i juni, da ville Marionela være der så kan vi bedre snakke for ingen af de andre damer taler Engelsk. Vi fortsatte ud af vejen til skolen i landsbyen Voinesti som har fået møbler på hver transport i 2007. Her blev vi glædeligt modtaget af fru direktør Liliana Levitchi.

Jeg forklarede at vi havde møbler til skolen i landsbyen Lungani, men vi havde også 40 kasser og nogle sække tøj, skal det af her eller i Lungani? Hun ville gerne have lidt her også. Jeg foreslog at Niels og jeg kørte i min bil til Lungani for at se om vi kunne finde et sted at vende lastbilen, men Niels tog en hurtig beslutning,

vi satser og kører der ud. Så blev lastbilen kørt op til Voinesti skole og vi læssede hurtigt ca. 20 kasser/ sække tøj af. Bjarne og Egon Westergaard kørte med Niels og Liliana og en Engelsklærer kørte med Egon og mig. Efter en lang støvet tur blev skolen i Lungani nået. Jeg parkerede ud foran skolen som lå ca. 150 m. fra ” hovedvejen” og gik straks ned til vejen, da havde Niels forsøgt at bakke op. Han prøvede igen , men nej det var for stejlt og for lidt plads. Derefter kørte Niels lidt længere op i landsbyen hvor han fandt et sted at vende. Vi besluttede at læsse af ved vejen op til skolen, jeg spurgte Liliana om de ikke kunne skaffe en hest, det forstod hun ikke. Så sagde jeg karlo (hest på Rumænsk), det forstod en af mændene som var kommet for at hjælpe. Han gik straks ud i landsbyen for at skaffe en hestevogn. Da hestevognen kom, var lastbilen tom. De fik 25 skoleborde, 25 stole, 1 kateter, 1 tavle, 1 fodbold, 7 kasser legetøj og 35 kasser/sække tøj. Skolen inviterede på mad som vi nød mens hestevognen kørte tingene op i skolen. Også her blev donationspapirerne glædeligt underskrevet og der blev mindet om at de meget gerne ville have 1. klasse sæt med tavle og kateter mere og tøj. Vi tog afsked og kørte tilbage til Voinesti, hvor vi takkede Niels for turen og ønskede ham god tur hjem. Liliana viste os den gamle skole, her har hun skiftevis børnehave og skole i samme klasseværelse. Der er ved at blive renoveret et hus med 4 børnehave klasseværelser i Voinesti ca. 500 m. før skolen, arbejdet er færdigt i løbet af 2 måneder. Hun forklarede at de gamle møbler skulle bruges, hun ville gerne have de træ børnehave borde som vi har. Kl. 17 forlod vi Voinesti og kørte tilbage til Iasi. Først på aftenen gik vi igen op i kælderens for at spise og nyde spillemændenes musik.

Onsdag var det regnvejr og det havde regnet det meste af natten, vi kørte til Landbrugsskolen som aftalt kl. 8.30. Her kom direktør Vasile Catarau og tog imod os, de havde igen kaffe og kage. Da kaffen var drukket blev vi vist ind i de klasseværelser hvor møblerne fra sidste efterår var, nogle af kontorstolene brugte de i computer lokalet, de havde syet et overtræk betræk, rigtigt pænt. Vi ville gerne have set deres landbrug, stalde m.m. men det var vejret ikke til. Her blev vi også bedt om at komme igen, de ville gerne have flere møbler, jeg forklarede at jeg ikke havde i den rigtige højde nu, det var lige meget om de var lidt mindre sagde direktøren, men det får han ikke. De forklarede at den ene bygning som er ved at bliver renoveret er lærernes lejligheder, den som vi aflæssede i er bibliotek og elevernes værelser, den er også ved at blive renoveret. Vi tog afsked og fortsatte tilbage til Letcani, vi var lidt for tidligt så fru direktør Mihaela var ikke mødt men kom 5min. senere. Denne formiddag gik lyset flere gange ud, det var regnens skyld sagde de. Vi gik i regnvejr hen til børnehaven, en ældre bygning i 2 etage. De fleste møbler var gode og af nyere dato. Dem kan vi nok ikke hjælpe med noget, det var Mihaela også selv klar over, legetøj men spec. til børnehave det ville hun gerne have. Næste besøg var Mor og barn hjemmet, lederen kom straks med billederne på cd, så det var hurtigt klaret. Nu ville vi være turist og kørte op til et kloster som ligger på en bakke top, derfra gik turen forbi en af Ceausescu ”berømte” boligblokke til arbejderne. Der er mange af dem, men denne er aldrig bygget færdig, den er i 5 etager, der er aldrig indlagt vand, el, gas eller varme. Da jeg besøgte den for nogle år siden boede der over 100 familier der, når det blev koldt tændte de bål midt på gulvet, nogle havde en lille ovn og et rør ud af vægen. Taget er som et si, jeg har set dem øse vand ud af vinduet. I maj 2007 boede der mennesker der, men i sommer var de væk og der er nu gitter for vinduer og døre og en vagt. Derefter havde vi et lille privat besøg i Iasi. Jeg ringede til fru direktør Julia Strungariu Sipote skole og spurgte om vi måtte besøge skolen. Jeg er meget glad fordi du ringede, i er meget velkommen, hvornår vil i være her? Ca. kl. 15. Undervejs fik Anca i skolen i Mich. Kogalnicianu også et lille kort besøg, hun fortalte at nu starter håndværkerne snart på renoveringen af den gamle skole som nærmest er en ruin, bevillingen havde hun, men der var meget papirarbejde som først skulle klares. Vi fortsatte stadigt i regnvejr, vi nåede Sipote og fru direktør kom

os i møde og bød os indenfor. Jeg vil gerne se børnehaven, ja vi kan gå derover. Det ser rigtigt godt ud, i 2 klasseværelser står vore børnehavemøbler, og i gymnastik salen vores hest og rippe. Hun viste os varme anlægget, el centralvarme anlæg, men det er meget dyrt i brug. På vores besøgs tur i august kunne jeg ikke se hvor jeg skulle finde børnehavemøbler, så jeg lovede hende ikke noget. Så hun har søgt og fået måske 1 nyt klassesæt, som stod usamlet langs vægen. Da vi gik tilbage til skolen fortalte hun at skolebygningen også skulle renoveres i løbet af måske 2 år. Hun havde pizza, champagne og kaffe til os. Hun frarådede os at køre til Plugari, på grund af regn og dårlig vej, så vi kørte tilbage til Iasi. I aften har vi en undskyldning, regnvej, vi går over til den ny renoverede restaurant lige over for. Skal vi spise må vi nu op på 1.sal, der var levende musik, og pænt/flot, turde vi sætte os? Ja spisekortet kom, nå det går nu ikke helt galt, vi kan også få vin.

Torsdag slapper vi af og ser på byen, det er påske på søndag, så vi besøger den store ortodokse kirke, der var mange præster og en del mennesker. Næste kirke var lige som den første ved at blive renoveret.

Vi fortsatte den næste er den nye Katolske runde kirke, den er flot og speciel så den må vi finde en som vil låse os ind. Heldigvis var der rengøringspersonale i gang vi skulle blot vente lidt til gulvet blev tørt. I mellemtiden besøgte vi den gamle kirke. Så gik vi i varehus og på marked og igen i varehus derfra fortsatte vi mod klosteret, undervejs opdagede jeg en kirke som jeg ikke havde set, da havde vi nær kommet i fjernsynet. Vi gik nu tilbage mod Hotellet og kikkede efter et sted hvor vi kunne spise lidt, efter nogle forgæves forsøg fandt vi en lille bar med sandwich. Så gik vi hen i parken ved national teatret for at se om der var malerier, der var lidt men uden ramme. Vi besluttede at hvile os lidt og mødes ved den nyrenoverede fortovs kaffe, over for Hotellet, ved 16 tiden. Vi udvalgte nogle lækre kager, som sandelig smagte godt, og 1. Kop kaffe, det kostede ca. 100 kr. i alt, dyrt synes jeg. Herfra gik vi igen ned i parken, lidt før kl. 18 blev vi enige om at besøge den store ortodokse kirke igen. Der var mange flere mennesker nu, mange kom og gik. Da vi efter en lille time ville gå, kunne vi næsten ikke komme ud for mennesker. Om aftenen valgte vi igen restauranten i kælderen.

Fredag morgen kl. 7 spiste vi morgen mad, kl.7.25 startede vi på hjemturen, jeg valgte den hurtigste vej over pascani. I Cluj kørte vi hen til Eva, her kom Josef som jeg afleverede donationspapirerne til. Vi havde leveret nogle kasser fra Bandagisten, dem var han under aflæsningen meget usikker på. Han forklarede at han havde fundet en modtager men de var ikke interesseret i mere der var kun lidt de kunne bruge. Efter et kort besøg fortsatte vi mod grænsen som igen hurtigt blev passeret, men lastbilerne kunne ikke komme ud af Rumænien. I Ungarn spiste vi på vores restaurant ca. 30 km. fra grænsen, Motellet i Abonoy blev nået 21.55.

Lørdag morgen efter morgenmad fortsatte vi ved 8 tiden igennem Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet, Tyskland. Vi var ved Røde kro kl. 23.30. Turens længde var på 4914 km. Tak for samværet på turen.

Med venlig hilsen

Rumænien afdelingen

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf. 74 40 52 47 – 40 86 52 47